

РЕШЕНИЕ

№ 2342

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2727** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Ш., гражданин на А. с адрес: [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ срещу Решение № УПВР-115/10.03.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което молбата на оспорващия за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Инвокирани са доводи, затова че административният орган не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Изложената от жалбоподателя бежанска история е последователна и непротиворечива. Според оспорващия, административният орган е провел една формална процедура без да изясни фактите и без да даде възможност за представяне на доказателства относно причините, поради които А. Ш. е напуснал А.. Същите са свързани с общата обстановка в страната, за която може обосновано да се предположи, че достига границите на въоръжен конфликт. Твърди се, че в решението изобщо не са изложени мотиви относно явната неоснователност на молбата за закрила. Не е обсъдена и актуалната информация в страната на произход.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява.

Ответникът по жалбата, не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Ч. оспорва

жалбата, твърдейки, че попада извън предметния обхват по ЗУБ.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № УП 7032/18.02.2021 г. до Държавната агенция за бежанците, подадена, А. Ш. е поискал да му бъде предоставена международна закрила.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП 7032/18.02.2021 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място]

На 18.11.2020 г. с търсещия закрила е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол рег. № УП 7032 от същата дата. Оспорващия твърди, че е напуснал А. нелегално и от там през И., Турция и Гърция е пристигнал България. В страната си на произход, оспорващият не сочи да е имал проблеми заради своите религия, раса, етническа или политическа принадлежност. Като причина за напускане на страната по произход оспорващият сочи проблеми с хора, които пречели на него и на семейството му да обработват земите си. Те имали подкрепата на талибаните и ги заплашвали. Нямамо на кого да се оплачат, защото талибаните били много силни в тяхното село.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Интервюиращият орган при Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение, прилагайки ускорена процедура по общия ред на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1 от ЗУБ.

Като доказателства по делото е приета справка № МД-84/10.02.2021 г. относно актуалната политическа и икономическа обстановка в А..

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на А. Ш. лично и в присъствието на преводач, видно от положения подпис на 17.03.2021 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 18.03.2021 г. (вх. УП 7032), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, същата е явно неоснователна, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от същия закон.

Визираните норми гласят, че молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът: 1. се позовава на основания извън предмета на този закон и 2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно.

Целта на ускорената процедура е максимално бързо произнасяне (в 14-дневен срок) по молбата за предоставяне на международна закрила в случай, че са налице някои от изброените в чл. 13 от ЗУБ предпоставки и че кандидатът е представил пред интервюиращия орган всички документи и доказателства, с които е разполагал в подкрепа на бежанската си история.

В разглеждания казус А. Ш. не е представил никакви документи и не е посочил, че ще разполага с такива.

Съдът, в настоящият му състав не може да се съгласи, че ако се завърне в А., животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи, че не е имал проблеми с официалните власти. Няма данни, да е бил арестуван или заплашван във връзка с изразяването на политическа позиция или заради своята раса, религия или етническа принадлежност или да е бил преследван, заради политически убеждения, народност или принадлежност към определена социална група. Единствената причина за напускането на страната му на произход са неясни и непоследователни твърдения за това, че някакви хора пречели на него и на семейството му да обработват земята си.

От описаната по-горе справка е видно, че обстановката в А. в момента е относително спокойна. Спорадично насилие и сблъсъци са налице, но те нямат масов интензитет. Има инцидентни данни за отвлечени хора от страна на талибаните и за извършени изтезания. Талибаните и други терористи продължават да убиват персонала на силите за сигурност, като понякога има жертви и сред цивилното население. Броят на насилствените събития обаче постоянно намалява, предвид постигнатите договорености между талибаните и правителството на САЩ. Обстановката в никой случай не може да се дефинира като въоръжен международен или вътрешен конфликт, водещ до безогледно насилие, представляващо тежка заплаха срещу живота или личността на цивилните.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че правилно и в съответствие с посочените норми интервюиращият орган е разгледал молбата на А. Ш. за предоставяне на бежански и хуманитарен статут при условие на ускорена процедура и законосъобразно я е отхвърлил като явно неоснователна. Настоящият съдебен състав не намира, че правата и интересите на търсещият закрила биха били защитени по-добре в рамките на производство по общия ред. В случая му е дадена възможност да изложи бежанската си история, приети и обсъдени са събраните доказателства и са взети предвид данните от сигурни общодостъпни източници на информация.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ш., гражданин на А. с адрес: [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ срещу Решение № УПВР-115/10.03.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което молбата на оспорващия за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

Решението е постановено в срока по чл. 85, ал. 1 от ЗУБ и е окончателно.

